

RENCĒNU ZIŅAS

2004. gada maijs – jūnijs

Nr. 35 (2)

Rencēnu pagasta informatīvais biļetens

PĀRDOMU SLEJA

NEAPDOMĪGI UN MUĻĶĪGI?

Varbūt.

Bet ko tu darītu manā vietā, ja tev būtu dota tāda brīvības sajūta kā man?

Cits triecas ar moci kā rokeris pa Valmieras-Rūjienas šoseju, līdz atduras Bērtuļa baznīcas mūra sienā, un tajā pašā laikā kāds cits ar savu gaisa izgudrojumu, kuru būvējis visu mūžu, nogāžas aizaugušā purvā, un viņu atrod tikai pāris dienu vēlāk. Cits nejauši. Šķiet, ar lodi aizķēris kādai stirnai pakalkājas cisku - pat medību suns neatgriezās, aizskrienot to meklēt. Cits paņem grozu un iet naktīs plāvās lasīt kritušās zvaigznes kā ābolus. Žēl, ka atpakaļ debesis tās vairs nevarēs ieskrūvēt kā taupības režīma spuldzes. Savu laimi tās jau izdegušas.

No agra rīta saule tik mīlīgi raugās caur koku zaru spraudziņām uz mani, ka tūlīt pat atlido kaijas spārniem gaiša jo gaisīga doma - gribu sauloties tajā piekalnītē starp priedītēm, kur tikai taureņiem lemts kaislīgi mīlēties starp margrietiņu baltajiem palagiem, kas ritos piesūcas ar rasas valgumu un sakļauj mīlētājus vēl ciešāk. Nevienam pat neienāk prātā, kurp dodos un cik tāls ir mans ceļš. Varbūt vienīgi skaļi nepateiktas aizdomas, kas citreiz mēdz pārvērsties citu ausīm par patiesi ticamām baumām. Un lai viņi domā, ko grib! Esmu jau tur, kur mani gaidīja kāds, man vēl nezinot. Netālu uz ceļa dzirdu mašīnu motorus aiztriecamies uz priekšu un atpakaļ, bet viņiem nav ne jausmas, ka tie priežu dārzā... Zāle vīst zem auguma, it kā gaidīdama auglīgu lietu atspirdzinājumam. Šoreiz nebūs nekā no tā, kas dabā notiek pats no sevis, jo es te vienkārši pasaulošos. Varbūt kaila?

Pieveru acis, kas ilgi jo ilgi novēroja skaidrās debess plašumus...

Tur lejā ir pamestās mājas ar vecu ābeļdārzu. Kas zina un kas vairs atceras to mīlestību, kas to stādīja. Kas zina un vairs atceras, cik skarabajos ziemas vējos tām nācies ciest un zaudēt no sevis. Palikuši tikai sirmie stumbri ar ieplaisājušu mizu, greizie zaru vainagi kā vientuļas mātes rūpju rievotais vaigs un kaulainie pirksti, kas nebijās darba. Ticu, ka dārza dvēsele vēl kaut kur mīt šajā vietā, jo kāds izminis tik daudz taku, it kā šeit būtu pabijušas tūkstošiem pēdu.

Un tālāk aiz dārza ir vēl vienas mājas, bet tur zied tikai jasmīns un baltās mežrozītes - saimnieks esot bijis izskatīgs un strādīgs un allaž bijis uzticīgs savai sievai, kuru gan par mīlīgu ļaudis netika saukuši. Kā rožu asums dūra viņas katrs pateiktais vārds vai acu skats. Vai satiecība un mīlestība valdījusi viņu starpā? Liktenis bija viņus abus savedis kopā, it kā paskatīdamies, vai tā arī ir iespējams dzīvot. Kā tur liktenis bija lēmis viņu mūžu...

Bet otrpus kalnam ir citas mājas. Kādai mātei, kurai karš atstāja vīru uz kara lauka, bija divi dēli - tas pirmais mīlais dēls, bet dzīvē taisnprātis, tas otrais, viņasprāt, pārāk jūtīgs. Aizgāja otrais dēls pasaulē laimi meklēt... Kā gribas pajautāt, vai paspēja satikt laimi un pavadīt līdz ziedošai liepai, kur paēnā nolikts sols, jo tikai zinu - tik daudz vēl palika, ko alka sirds un prāts. Palika laime pusceļā uz liepu, kur zilajā debess plašumā raudzījās divas mazas acis un rociņas vēlējās sakert mākoņus aiz astēm...

Uz ceļa dzirdu automašīnas signālus. Kāds atbraucis mani meklēt, bet nekur jau neesmu pazudusi - vienkārši pacieņojos kādās mājās, kur vairs nekad mūsu ceļi nekrustosies.

Katram savs liktenis un dvēseles lidojums - abi kaili, dzīves drānās ietērpti.

Vineta Kaģe

PAGASTA PADOMĒ

VISS NOTIEK GAN SADZĪVĒ, GAN DABĀ

Saule atkal ir pakāpusies visaugstākajā punktā, un tuvojas vasaras saulgriežu laiks. Jāsaka gan, ka saule šogad skopojas un vēl nemaz neesam tā pa istam izjutuši vasaru. Neskatoties uz to, viss, kam jānotiek, notiek gan mūsu sadzīvē, gan dabā.

Skolā atkal izskanēja atvadu valsis, izsmaržoja ziedi un meijas, un 19 jauni un skaisti cilvēki aizgāja daudzsološajā pasaulē. Esam ievēlējuši savus deputātus Eiropas Savienībai un varam secināt, ka domājam un darbojamies tāpat kā «vidējais latvietis». Vēlēšanās piedalījās 40% no Rencēnu pagasta balsstiesīgajiem, un nobalsojām arī tāpat kā citur, pirmos ierindojot «Tēvzemei un brīvībai/LNNK», otros «Jauno laiku». Viss ir noticis atbilstoši likumam un bez pārkāpumiem. Domāju, ka politiskajā dzīvē sāksies vasaras brīvdienas, un jācer, ka nebūs atkal viss citādāk un jāsāk pa jaunam.

Pēc lielajiem darbiem arī šogad, tāpat kā citus gadus, mūsu kultūras nams kopā ar folkloras kopu «Rota» aicinās ielīgot

Jāpus. Kopā ar «Rotu» sveicām kaimiņus, Valmieras pagastu, 110 gadu jubilejā, kā arī pacēlām Eiropas Savienības karogu 1. maijā.

Pagasta komanda Arņa Ješkina vadībā piedalījās rajona pašvaldību sporta spēlēs Rūjienā.

Gribu pateikties visiem, kas aktīvi darbojas gan kultūrā, gan sportā, un ceru uz ierosinājumiem mūsu ikdienas un svētku pilnveidošanai.

Cerēsim, ka Dievs apžēlosies un dos mums skaistu un saulainu vasaru un Līgo svētkus bez tradicionālā lietusa.

*Lai deg gaišas Jāņugunis,
lai netrūkst alus un siers!
Lai veiksmīga vasara!*

Rencēnu pagasta priekšsēdētājs **Kārlis Sedvalds**

ĢIMENES DIENA LIZDĒNOS

15. maija saulainajā dienā Līdzēnos pie kantora bija sanācis kupls pulciņš, lai kopīgi svinētu Ģimenes un Mātes dienu.

Afišas aicināja paņemt līdzi arī puķu kompozīcijas un tās bija ļoti skaistas - no pavasara ziediem un ievu zariem. Vienā pat bija iesēdies mākslīgais putniņš - nu gluži kā īsts! Ansamblis «Dedzieda» palīdzēja radīt jauko gaisotni, godinot Māmiņu. Kopā ar skolas meitenēm dziedājām arī rumulēšanās dziesmu, kura visiem ļoti patika. Meitenes dziedāja arī skolas «himnu» «Par zaļu pat vēl zaļāks» un dejoja «Kur esi tu, mans mīlulīt». Arita Leitlande bija autore lugai «Māmiņu diena», kurā bez pašas vēl spēlēja Līga Buņķe, Līga Bite, Monta Muste, Didzis Zeltiņš un Santa Braukē. Bibliotekāres Lūcijas Sippo vadībā Ilona Pincere, Līga Bite un Didzis Zeltiņš spēlēja arī lugu «Cūciņas». Ļoti jauku un garu dzejoli bērnu dārzā bija iemācījusies četrgadīgā Santa Upeniece. Vidusskolniece Lāsma Purmale arī deklamēja dzejoli un bija sagādājusi pārsteigumu - sarunājusi draudzeni Anci Strazdiņu no Valmieras nodziedāt populārās dziesmas par māmiņu. Skanēja brīnišķīgi, varbūt pat dzirdējām nākamo talantīgo operas solisti... Arī Ilona Pincere skaitīja jauku dzejoli, māsas Madara un Ance veltīja dziesmiņu sanākušajām māmiņām un vecmāmiņām.

Ļoti jauks bija solīdu vecumu sasniegušā Strunku pāra suminājums - vienīgais pāris, kas allaž kuplina mūsu vietējos pasākumus. Viņus sveicām ar ziediem un dziesmiņu «Eglīte un bērzs». Visiem acīs no aizkustinājuma iemirdzējās asaras.

Nobeigumā kultūras nama direktore Mārite Saulīte ar ziediem sirsnīgi pateicās ansamblim «Dedzieda» - Annai

Āboliņai, Genovefai Jaunzemei, Dailai Prātiņai, Daigai Vanagai, Antrai Liepiņai, Maijai Hincenbergai un vadītājai Brigitai Punkstiņai par aktīvo darbību aizvadītajā sezonā.

Paldies arī bibliotekārei Lūcijai Sippo par sadarbību un «Dedziedas» vārdā mīli sveicam viņu lielajā dzīves jubilejā ar vārdiem -

*Smieties ar saules smiekliem,
Smelties spēku no rudzu druvas,
Pelēkai dienai dziesmu likt klāt,
Dzīvi kā mūžību garu
Ozola galotnē iedziedāt!*
/I.Ziedonis/

Antra Liepiņa

NO KĀ CILVĒKS UZAUG LIELS

Būdam augsta valsts amatpersona, Juris Dalbiņš saglabājis vienkāršību un ģimenē ieaudzināto kultūras cilvēka stāju.

Ceļā uz Eiropas Savienību jaukas tikšanās stundas Rencēnu pamatskolas skolēniem un skolotājiem uzdāvināja Valmieras rajona Sociālo zinību skolotāju metodiskās apvienības vadītājs, Eiropas Kustības Latvijā biedrs Juris Mūrnieks un 8.Saeimas deputāts, Aizsardzības un iekšlietu komisijas priekšsēdētājs Juris Dalbiņš.

Pirms 35 gadiem J.Dalbiņš absolvēja mūsu skolu un turpināja mācīties Valmieras Viestura vidusskolā, tad Fiziskās kultūras institūtā.

Ar godbijību viņš runāja par savu pirmo skolu un skolotājiem, uzsverot, ka puīši lepojušies ar to, ka viņu klases audzinātājs bijis virietis Jānis Saliņš, ka visi tā laika skolotāji bijuši personības - direktore Velta Sietniece, mācību pārzinis Arsēnijs Nagainis, skolotāji Jānis un Gaida Saliņi, Lidiņa Ķibermane, bet to spējis novērtēt krietni vēlāk, kad pats strādājis gan kā fizikultūras skolotājs, gan kā direktors Īslīces pamatskolā.

Atmiņas raisās par to laiku, kas Jurim ir pieci gadi, un viņa tēvam Artūram uztic veikt kolhoza «Zelta Druva» galvenā agronoma pienākumus. Juris pratis visdažādākos lauku darbus: strādājis dārzniecībā, plūcis linus (labākais rezultāts 15 tūkstoši sauju dienā), bijis arī kombainiera palīgs.

Timbas ezerā peldēties aizliegts, linu mārkos arī nevarējis, tāpēc Rencēnu puīši aizdambējuši Timbas upīti, un kādu dienu viss bariņš plūncājušies, bet te pēkšņi atskanējusi komanda: «Mierā, un no ūdens laukā, vienā rindā stāties!» Tas izrādījies skolas mācību pārzinis Arsēnijs Nagainis. Pēc tam sekojusi komanda pagriezties un tad soļot. 4. - 6.klašu puīši, apģērbu padusē pasītuši, paši kaili un nobijušies, soļojuši uz pagasta centru. Kad dota komanda - brīvi, izklist, puikas nokaunējušies un vēja ātrumā metušies projām. Pamatīgi celto dambi vajadzējis nojaukt, taču radies jauns nodarbošanās veids - gan makšķerēšana, gan zivju ķeršana ar rokām. Un kur tad tās liksi? Protams, somā pie grāmatām un burtnīcām, jo reiz esot zivju bijis tik daudz un viegli notveramas (grāmatas gan toreiz pirka katrs pats un par to saglabāšanu uzņēmās atbildību).

Blēņdarim brīvajā laikā interesēja ļoti daudz lietu, visu gribējis pārbaudīt un izmēģināt. Gadījies pielikt mēli pie ragavu slieces un nost tikt izdevies ar grūtībām, bet pats sapratis, ka jāpaliek prātīgākam. Aizraujošas likušās «kariņu» spēles, kad tikuši celti cietokšņi un risinājušies uzbrukumi ar nebeidzamu pikošanos. Mežā puīši sabūvējuši fortifikācijas celtņus - zemnīcas ar istām krāsnīm, taču arī šo aizraušanos pieaugušie atklājuši un bīstamās lietas atņēmuši.

Sapnis kļu par virsnieku Jurim radies jau bērnībā. Aleksandra Grīna «Dvēseļu putenis» aizkustinājis puīša dvēseli (Dalbiņu ģimenē grāmatas vienmēr turētas godā un cieņā). Jura tēvs gan latviešu, gan ārzemju klasiķus citējis

sarunās ar intelektīgiem cilvēkiem, jo pats tāds patiešām bijis (atceras tajā laikā jaunā bibliotekāre Daira Munce). Dalbiņu ģimenē valdošā savstarpējā saskaņa mācījusi bērniem - Dacei un Jurim, kādas vērtības dzīvē svarīgas, tāpēc viņu abu - pieaugušo cilvēku dzīves ceļš - nemitīgi vedis uz augstākām virsotnēm. Dace tagad ir Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātes lektore literatūras zinātnē ar ilggadēju skolotājas darba pieredzi Valmieras rajona Viestura vidusskolā, viņa ir līdzautore šodienas divpadsmitās klases literatūras grāmatai un vada Izglītības ministrijā 50 cilvēku lielu kolektīvu.

Vai atceraties, Artūra Dalbiņa laika cilvēki, kāda labestība un sapratne plūda no viņa? Daces un Jura tētis bija gatavs uz klausīt jebkuru pat visaižņemtākajā brīdī, un likās, ka viņa tuvumam piemita īpaša aura, nešķirojot, vai tā ir apkopēja, mehanizators vai civilās aizsardzības augsta ranga ierēdnis.

Olgu Dalbiņu - nosvērtu, mierīgu darba veicēju kolhoza «Zelta Druva» grāmatvedībā, pēc tam Valmieras Izglītības nodaļā, patīkamu sarunu biedreni brīvajā laikā par visdažādākajiem dzīves jautājumiem atceras daudzi, īpaši šodien pensionētās skolotājas G.Saliņa un V.Sietniece.

Darboties ar īstiem ieročiem Jurim mācījās klases audzinātājs Jānis Saliņš. Zēni tad šāvuši mērķi ar mazkalibra šautenēm. Kā stundas beigušās, visa Rencēnu sporta dzīve risinājusies skolas sporta laukumā puīšiem kopā ar pagasta jauniešiem un pieaugušajiem. Bijis jāpiedalās draudzības sacensībās ar tuvāko pagastu komandām, tad Juris izjutis lielu atbildību un centies visiem spēkiem. Juris trenējies daudzciņā un svarcelšanā un, kas bija jāsāk dienēt armijā, sācis ar seržanta skolu Krusta baznīcas kazarmās Rīgā, tad Ādažos, pēc tam Sovetskā (bijušajā Tilzītē).

Strādājot Īslīces pamatskolā, brašais jauniešs iestājās Zemessardzē un darbojās tur kā ierindnieks, tad kļuva par 53. Zemessardzes bataljona štāba priekšnieku, tad komandieri, Latvijas Republikas Zemessardzes apmācības štāba daļas priekšnieku un pēc tam par Zemessardzes štāba priekšnieka vietnieku.

Un tad nākamais pakāpiens - visatbildīgākais - Juris Dalbiņš kļu par mūsu valsts svarīgu personu Nacionālo Bruņoto Spēku komandieri laikā no 1994.-1998.gadam. Šis amats prasīja zināšanu papildināšanu 1995.gadā ārzemēs militārās vadības kursos ASV Teksasas štatā Sanantonio pilsētā Leklendas Gaisa spēku kara bāzē un Kalifornijā Monterejas pilsētā DRMI kursos gada garumā.

Valsts svarīgu jautājumu lemšanā Juris Dalbiņš darbojies 7.Saeimā, Rīgas domē, un 8.Saeimā ir Latvijas Aizsardzības un Iekšlietu komisijas priekšsēdētājs, bet pilda Latvijas Aizsardzības Ministrijas parlamentārā sekretāra pienākumus.

Tikšanās reizē skolēni saņēma Jura Dalbiņa autogrāfus un mēģināja kaut nedaudz pieskarties zobenam, kuru viesis bija atvedis parādīt un kuru viņam kā apbalvojumu pasnieguši karavīri (vislielākā atzinība paša vērtējumā). Mazajiem zēniem tā bijusi vienreizēja izdevība (bērnu vērtējums), bet skolotāju kolektīvā deputātam bija jāstāsta par darbu Saeimā un valsts aizsardzībā. Jutāties gandarīti par to, ar kādu pārliecību gan bērniem, gan pieaugušajiem runāja Juris Dalbiņš par zināšanu nozīmi cilvēka dzīvē, par atbildību savas Dzimtenes priekšā - vienkāršība un augsta kultūra, neatkārtojamība.

Ir bijis grūti, to Juris Dalbiņš atzīst, bet vienmēr viņam pirmajā vietā dzimtenes izjūta sirdī, pietāte pret dzīves vērtībām un uzticēto pienākumu, palāvība un apņēmība - «ja kaut ko vēlas no sirds un pieliek pūles, tad izdodas».

Pa gaismas staru aizgājušo abu vecāku iemācītais palicis par pamatīgu rupjas maizes rīcieniņu viņu bērnu - Daces un Jura - turpmākajam mūžam.

Inese Birzkope

Rencēnu pamatskolas skolotāja

KULTŪRA

«ROTA» TEK SAULES CEĻU

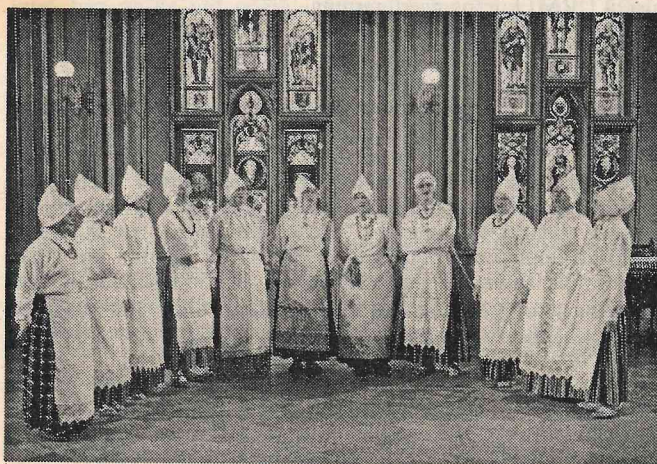

Gads skrien uz priekšu mēnešu aulekšiem - bija Ziemassvētki, un skaties, Jāņi arī klāt.

«Rotas» kolektīvam tad nu par pirmo pusgadu gribas dot mazu atskaiti par norisēm, kurās iepriecinājām citus un kurās priecājāmies paši.

Pats gada sākums mierīgs. Pirmā nopietnākā uzstāšanās 24. aprīlī Jērcēnos - Ūsiņu dienas pasākumā. Rādījām improvizētu teātrīti par Ūsiņu dienas ticējumiem. Un kas to būtu domājis, ka mūsu sievas prot ne tikai dziedāt un dancot, bet arī atraktīvi runāt un, galvenais, pašas meistarot vajadzīgos atribūtus - Ilgas pods kārts galā vanagu aizbaidīšanai izsauca neizsakāmu sajūsmu. Māras - omeš varonība iet plikām kājām, kad Pērkontēvs vēl nebija ducinājis, arī izsauca dedzīgus aplausus un smieklus. Vai dieniņ, lai pieminētu katra devumu, avīzē vietas nebūs, bet kopumā - jauki, sakarīgi un pamācoši. Tā visa bija Irēnas režija, bet pati neredzēja, jo ārstēja slimnīcā kāju, tomēr neklātienē dzīvoja mums līdzi.

Nākošajā dienā 25. aprīlī Rīgā, Mazajā ģildē tāds pats pasākums, kur no katra Latvijas novada piedalījās viena kopa. Mēs - vidzemnieki - paši bijām pārliecināti 100%, ka publikas un fotoaparātu uzmanība bija veltīta visvairāk mums. Pēc koncerta nāca klāt pilnīgi sveši cilvēki un izteica komplimentus.

Mazā Ģilde Ūsiņu diena

Tā mēs priecējām citus.

Ūsiņu diena
Jāņkalnā,
Talsos

2. maijā braucām uz Talsu pusi, uz Jāņkalnu folkloras taku, kur mūs uzaicināja Zigrīda Brāle. Lai paldies viņai. Nav daudz tādu vietu, kur var aizmirst visu - gan savas nedienas, gan savus nepadarītos darbus, kad gribas vai tikai dziedāt vai dancot, vai arī, klusējot piekļauties ozolam, liepai, un ar visām dzīvības šūnām, ar asiņu dzīslām izjust to spēku, to dabas atbrīvotību, kas ieplūst tevī.

Vietu neapraktisim - jāredz pašiem, pašiem jāatrod no apaļkoka izveidotajā labirintā - Latvijas kartē savi Rencēni un jādzied. Un kaut vējš pūš tieši mutē, un liekas, skaņa paliek turpat, - nē, skaņa iet pār visiem novadiem, un ilgi saglabājas emocionālais pacēlums.

Mātes dienas koncertā

Starptautisko senioru deju kopa

Nākošais datums - **9.maijs**, svētdiena, Mātes diena. Rota organizē koncertu «Dejo, dejo, pagriezies...», kurā piedalās mūsu vidējie dejojāji, kuri vienmēr prot atrast un nodejot istās jautrības dejas, iešķīlot pamatīgu azarta uguni arī skatītāju zālē. Koncerta viesības bija nīprās un atraktīvās dziedātājas no Ogres, kuras darbojas zem «diviem karogiem» - gan kā folkloras kopa «Artava», gan kā starptautiska senioru deju kopa.

Tie, kas skatījās šo koncertu, piekritīs, ka deja kā māksla spēj pārvērst cilvēku. Ja pa gaiteni iet večiņas ar kūjiņu, uz vienu sānu sagriezušās, un gadi arī 80 un pāri, tad, ieskanoties pirmajai deju mūzikas taktij, tādu vairs nav. Ir staltās sievas ar aristokrātisku iznesību, ar pašu darinātiem tērpiem un fantastiski skaistām cepurēm. Un, kad dejots gana, tad var arī nešpetni padziedāt - nu trakās artavietes - cita vārda gan nav. Koncerts sasildīja sirdis gan mums pašiem, gan viesiem, un domājam, arī skatītājiem. Paldies rencēniešiem par atsaucību, par kuplo apmeklētību.

Nu jau otro gadu «Rota» piedalās laikraksta «Diena» rīkotajā akcijā «Piedzīvosim Jāpus!» **30.maijā** daļa «Rotas» dalībnieku, pabīdījuši malā dārzus un lopus, brauca uz Ērgļu pagastu, Jurjānu muzeju «Mēģeļi» mācīties svinēt Jāpus Ilgas Reiznieces vadībā. Dienas vidus pagāja vainagus pinot, pinot vītnes, ar ko rotāt vārtus, plostu, lasot literatūru par Jāņiem un Jāņu dziesmām. Un, kad Ilga Reizniece pavēstīja, ka viņiem pašiem Jāņiem ir sacerētas 1115 (!) melodiju un 28 tūkstoši dainu, bet citiem svētkiem kopumā tikai ap 300 melodiju, dažiem palika mute vaļā no pārsteiguma. Tad nu mācīja mūs piesaulītē Jāņu dziesmu melodijas (ne jau visas 1115), kuras mums bija gana svešas, bet skaistas.

Un tad pievakarē sākās pati svinēšana ar Jāņa tēva, Jāņa mātes apligošanu, ar sētas, laidara un visas

saimniecības apligošanu. Kad tas darīts - nopelnīts cienasts. Saimes galdā netrūka nekā, kas Jāņos piederās: siers, pīrādziņi, kaņepju sviests, pupas, medus, alus, bērzu sulas. Kad nu bijām ieturējušies, gājām visaugstākajā kalnā pie ozola, pie Saules zīmes pavadīt saulīti nakts gulā. Skats - neatkārtojams, neaprakstāms pat vārdos. Kalna pakājē ezers, saulīte lēni, lēni brien aiz mežu galiem, visa pamale zeltaina, koku gali zeltaini. Nezinu, ko mēs katrs domājām tajā brīdī, bet tā vienotības un mīluma sajūta vienoja mūs visus tikai uz labām domām.

Saulīte norietēja - vīri pūzdami, elsdami, vējam spītēdami cēla augšā pūdeli - Jāņuguni. Gājām turpat arī rotaļās. Kavētos ilgāk kalna galā, bet trakais aukstais vējš nodzina lejā. Lejā nogājuši, dziedot dziesmas par saulīti, laidām jau dienā sagatavotu plostiņu ar ugunskuru ezerā. Dziesmas par saulītes mīlumu, par saulītes drīzu atgriešanos.

Ko guvām no šī brauciena? Kaut nelielu ieskatu, kā Jāņus svinējuši mūsu senči un kā tas būtu jādara mums! Vēl un vēl guvām apliecinājumu tam, ka mēs, latvieši, esam ļoti, ļoti bagāti - ne jau materiālā ziņā, bet gan garīguma un tradīciju saglabāšanas ziņā. Tikai jāprot pašiem tas novērtēt un likt lietā.

Ko teikt nobeigumā? Par visiem šiem braucieniem «Rota» ir lielam lielo paldies parādā savam krusttēvam Kārlim Sedvaldam. Ļoti jau mēs gribētu, ka viņš nāktu mūsu pulkā, lai tad Rencēnu vārds skan vēl varenāk.

Par pacietību, par smalkjūtību paldies šoferiņiem - Viktoram Buračevskim, Ainaram Ribelim un Igo no Strenčiem. Un, protams, paldies arī visiem ģimenes, mājas ļaudīm, kas mūs atbalsta un mīl.

Mūsu turpmākā darbība -

19. jūnijs, Rīga, Jāņu ieligošana Līvu laukumā, bet 21. jūnijā ieligosim Naukšēnos.

Rencēnos ieligosim 22. jūnijā (kurās vietās, tas lai paliek noslēpums!), savukārt 23. jūnijā būsīm Vaidavā - Denderos!

«Rota» saulgriežu svētkos visiem pagasta ļaudīm, saviem draugiem un nedraugiem novēl:

Sirdis saglabāt saules siltumu un mirdzumu, sākt «rušināt» no senā dziesmu pūra tās 1115 melodijas, 28 tūkstošus dainas, un tad jau nākošie Jāņi skanēs tā, ka Eiropa brīnīsies, ko tie latvieši atkal lielās.

Priecīgus svētkus!

Folkloras kopa «Rota»

SPORTS

SPORTOJAM AKTĪVI

Ir pienācis laiks pastāstīt par sporta aktivitātēm Rencēnu pagastā. Vispirms jau gribu pavēstīt, ka pirmo reizi Rencēnu pagasta vēsturē rencēnietim Jānim Karlivānam ir iespēja tikt uz Atēnu olimpiskajām spēlēm (desmitcīņā izpildot B normatīvu ar 7700 punktiem). Veiksmes gadījumā novēlēsim viņam tur izturību un turēsim par viņu ikšķus.

29. maijā Valmieras rajona pagastu pašvaldību spēles notika Rūjienā. Izcīnijām 12. vietu, kaut arī varējām ierindoties 5.-6.vietā. Dalībnieces slimības dēļ komanda nevarēja piedalīties airēšanas sacensībās, kurās pat ierindošanās pēdējā vietā dotu mums 6. vietu kopvērtējumā.

Labākie rezultāti individuāli:

1.vieta. Arta Gudre - spiningošana

3.vieta. **Spiningotāju** komanda: Arta Gudre, Andris Jančevskis, Andžejs Kaveckis.

2.vieta. Aivis Gailītis - Tautas skrējiens

3.vieta. Krista Grava - Tautas skrējiens

4.vieta. Ainārs Golts - Tautas skrējiens

(Īpaši paldies Aināram par cīņas sparū!)

8.vieta. **Futbols.**

Veiksmes trūkums liedza piedalīties pusfinālā, tomēr komanda demonstrēja labu futbolu.

Komandā spēlēja: Gatis Gudris
Vitālijs Jermacāns
Didzis Plusniņš
Māris Kalniņš
Kalvis Kalniņš
Ēriks Makārovs
Uvis Zakītis
Ģirts Ulmanis
Aigars Balodis.
Komandu vadīja Laimis Gudris.

8.vieta. **Stritbols.**

Didzis Balodis
Mārtiņš Daugulis
Madara Gudre

Mazāk veicās volejbolistiem, tāpēc novēlam nākošgad vairāk veiksmes.

Komandā spēlēja:

(sievietes) Līga Bandere, Ināra Krieva, Arta Gudre, Daiga Kīna, Linda Bankava, Madara Gudre,

(vīrieši) Māris Skujiņš, Toms Graudiņš, Kristaps Mūrnieks, Jānis Baranovskis, Andris Skujiņš, Māris Mucenieks.

Vēl gribu pieminēt, ka Tautas skrējienā piedalījās Jānis Ķibermanis, Juris Jermacāns un Ainārs Ķēniņš.

Administrācijas komandā piedalījās un izcīnīja 7./8.vietu Kārlis Sedvalds, Ģirts Grava, Indra

Mūrniece, Ināra Krieva.

Gribu pateikt paldies visiem komandas dalībniekiem par atsaucību un vēlēšanos pēc iespējas labāk pārstāvēt mūsu pagastu. Paldies pagasta administrācijai un Kārlim Sedvaldam personīgi.

Vēl ir dažas ziņas par tenisu.

Uz Valmieru regulāri brauc trenēties Karīna Ješkina, Jānis Krievs, Māris Savickis. Pēc nepilna gada treniņiem Karīna Ješkina un Jānis Krievs brauc piedalīties sacensībās. Šogad esam piedalījušies 6 sacensībās Rīgā, Ogrē un Valmierā. Esam plānojuši šajā vasarā piedalīties 12 - 15 sacensībās.

Ir iespēja pieteikties Valmierā trenēties tenisā. Interesentiem lūdzu griezties pie manis pēc informācijas.

*Novēlu Jums, Rencēnu pagasta iedzīvotāji,
gaišus un priecīgus Jāņus,
un jutisim līdzī Latvijas futbola izlasei
Eiropas čempionātā futbolā Portugālē!*

Arnis Ješkins

UZVAR JAUNIE

Naukšēnos 5. jūnijā notika Valmieras rajona čempionāts ugunsdzēsības sportā jauniešiem, sievietēm un vīriešiem. Sacensības notika starp pagastu brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandām. Rencēnieši nolēma piedalīties ar vīriešu un sieviešu komandām, bet atšķirībā no iepriekšējiem gadiem - tās sastāvu komplektēja nevis no senioriem, bet pārsvarā no jauniešiem, kuri ugunsdzēsības prasmes apguvuši, vēl mācoties Rencēnu pamatskolā.

Sacensībās bija jāpiedalās trīs disciplīnās: Izvēšanās kaujai, 100 m šķēršļu joslas pārvarēšana un Kāpnes tornī. No 6 sieviešu un 6 vīriešu komandām mūsējiem veicās diezgan labi, jo iepriekš nedaudz trenējāmies tepat, Rencēnos, un aizbraucām arī Naukšēnos.

Kāds ekipējums, kāds inventārs un sagatavotība ir Naukšēnu komandām - mums pat sapņos nav rādīties, taču centāmies. Disciplīnā Kāpnes tornī vīriešu komandai 2.vieta, bet individuāli labākais šajā disciplīnā bija Salvis Maļikens (3.vieta), un viņš saņēma medaļu. Kopvērtējumā vīriešu komanda ieguva 4.vietu, bet sievietēm veicās vēl labāk - kopvērtējumā izcīnīta 2.vieta, bet disciplīnā Izvēšanās kaujai - 3.vieta.

Prieks un gandarījums pašiem dalībniekiem, komandu sagatavotājiem Jonasam Maļikenam un Druvim Ješkinam un visiem rencēniešiem, dalībnieku ģimenēm, arī sponsoriem: Rencēnu pagasta padomei,

i/u «Renete», z/s «Liepiņas (I. Elsons), i/u «Saime» (M. un S.Peiči), veikalam «Do» (D. un O. Čilipāni), veikalam «Dēļas» (G. un A. Ješkini), kooperatīvam «Variants» (A.Bērziņš).

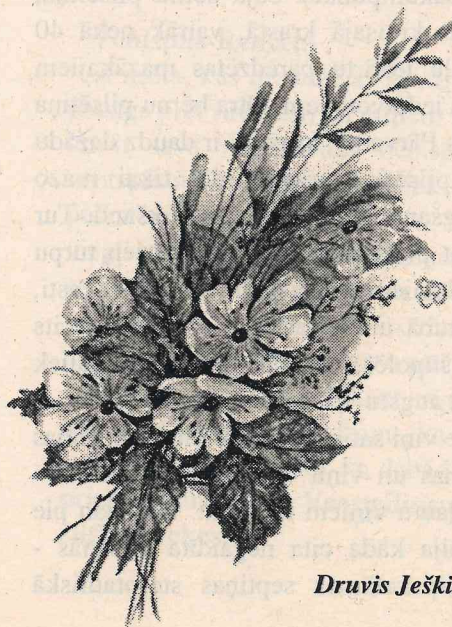
Lūk, viņi, kuri ar lielu atbildības sajūtu pārstāvēja Rencēnu pagastu rajona sacensībās:

Sieviešu komanda: **Sanita Kalniņa, Arta Gudre, Ilze Grinberga, Mudīte Šatrovska, Rēģina Groziņa, Helēna Vanuška.**

Vīriešu komanda: **Māris Kalniņš, Salvis Maļikens, Raivis Ulmanis, Jānis Šverns, Ainārs Hāns, Kalvis Kalniņš.**

*Ar draudzīgu saržu lai sveiciens pagasta brīvprātīgajiem ugunsdzēsējiem,
viņu ģimenēm un visiem rencēniešiem vasaras saulgriežos!*

*Laudis, puisi, meitas, sievas,
Vai jūs isas, garas, tievas!
Kopā nāciet Jāņu nakti,
Ugunsvīri stāv un vaktē.
Lai skan «līgo» visur skaļi,
Nu var atkal dzīvot zaļi!
Sieru ēst un alu brūķēt,
Ja vien puncis spējīgs turēt.
Šļūtenes un citas lietas
Saliktas stāv drošā vietā.
Depo tornī Jonass zvanīs,
Ja vien kādu grēku manis.
Ugunsvīrus godā celt,
Palīdzēt, bet nevis pelt!
Ja šiem kādreiz iziet šķībi,
Nerādīt tad skābu ģimi.
Kļūdās tas, kas darbu dara,
Nešpetna ir uguns vara.
Kopsim, tīrīsim un vāksim,
Ar guni spēlēties nesāksim!*

Druvis Ješkini un Inese Birzko

CEĻOJUMS

AR VILNAS ZEĶĒM UZ VENTSPILI

Kad vismazāk mēs gaidām jauku pārsteigumu, tas pēkšņi nokrīt no gaisa un skatās uz mums ar lielām, lielām acīm, brīnoties, kāpēc mēs neko neiesākam, lai to izbaudītu tā pa īstam no sirds. Tikpat lielas palika manas acis, kad mana paziņa, uzzinot, ka došos jūnija sākumā uz Ventspili, sacīja: «Lidzi jāpaņem biezākas zeķes, kas vjegli pieguļ kājai, un kreklīšs ar isām rokām, ja paliks karsti.» Kā tas viss beidzās? Par to vēlāk.

Ceļā ar sauli

Neierasti silts un saulains pirmā jūnija rīts Rencēnos, kas liek jau nojaust, ka diena var izdoties pasakaina, ņemot vērā, ka šopavasār tikai dažas dienas varēja novilkt biezo jaku. Tā uzmanīgāk sāku pievērst uzmanību ceļam tikai pēc Rīgas, kad parādījās norāde Rīga-Ventspils 189 km. Ventspili var arī nokļūt ar lidmašīnu, par ko rūpējas Ventspils Starptautiskā lidosta, un ar jahtu, jo Ventspils jahtu osta ir pilnībā nodrošināta jebkura veida jahtu uzņemšanai un kopš 2002.gada tā atbilst Zilā karoga standartiem. Ja iecerotāji brauc no Zviedrijas vai Vācijas, Ventspili viņi var nokļūt ar prāmi. Es jau labprāt iesēstos kādā kuterītī Ainažos un pa taisno pāri Rīgas jūras līcim līdz Ventpilij, taču šoreiz izmantoju dzeltena busiņa pakalpojumus, kura ātrums nebija sliktāks par lidmašīnu.

Bērnu pilsētiņa

Iebraucot pilsētā, uzreiz var pamanīt lielos milzeņus ceļamkrāņus, kas ceļ un pārceļ visdažādākās lietas - akmeņogles, malku, kūdras u.c. vai nu no viena kuģa otrā, vai arī dzelzceļa vagonos, kas tālāk dosies uz kādu no Latvijas vietām. Taču drīz vien, braucot pa Lielo prospektu, nonāku pie Bērnu pilsētiņas, kas tad arī būs ceļojuma sākumpunkts. Šajā bērnu pilsētiņā, kas atrodas Ventas kreisajā krastā, vairāk nekā 40 dažāda veida rotaļu iekārtu paredzētas mazākajiem pilsētas viesiem un iedzīvotājiem. Otra bērnu pilsētiņa «Fantāzija» atrodas Pārventā, kurā arī ir daudz dažādu atrakciju. Bērnu pilsētiņā var dzirdēt tikai mazo smiešanos un spieģšanu, dziedāšanu un dūksšanu. Tur var apmaldīties pat pieaugušie, jo bērni skrien turpu šurpu, brauc ar zirdziņiem un mašīnām pa smilšu kastī, cits ielīdis kādā trubā un laižas lejā kā bumba, cits savukārt iesēdies šūpolēs, un man jau kājas paliek stīvas, redzot, cik augstu tie laižas. Bērnu prieks ir acīm redzams, jo te viņi satiekas cits ar citu, izspēlējas pēc savas patīkšanas un viņu vienīgā vēlēšanās ir - kaut vecāki ilgāk ļautu viņiem te palikt. Bet man pie bērnu pilsētiņas bija kāda cita negaidīta tikšanās - pilsētā joprojām apskatāmas septiņas starptautiskā

Pie Bērnu pilsētiņas satiku pirmo ilgi gaidīto raibo govī

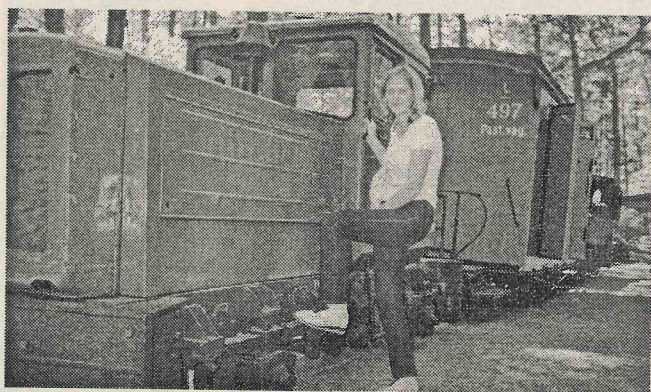
mākslas projekta «Ventspils Govju parāde» dalībnieces, un vienai no tām nu stāvēju blakus. Tā bija raiba ar dažādiem ornamentiem. Pēc tam vēl mani ceļi saskrējās ar Latvijas melno, kas simbolizē vienu no Ventspils ostas darbības virzieniem - naftas tranzītu, Gaismas govī, kas bija uzrāpusies stabā netālu no strūklakām «Saules laiviņas», un sportisko govī Ventspils Olimpiskajā centrā, jo Ventspils pazīstama kā basketbola pilsēta, kam bieži vien pretinieki ir mūsu basketbola komandas Valmieras Piens sportisti.

Kuģu vērotājs

Pilsētā govīs ir tikai viens no smaidu izraisošiem mākslas darbiem, jo simpātiska ir arī oriģinālā strūklaka *Kuģu vērotājs* - galva ar izspūrušiem ūdens matiem, kas veidota no 38 t smaga akmens blūka, kas atvests no Zviedrijas. Savukārt strūklakas *saules laiviņas* Jaunpilsētas laukumā izsmidzina smalkus pilienus tā, ka saulainā laikā veidojas varavīksne. Protams, kā vērotājs uz visu notiekošo pilsētas dzīvē ir arī jūrniecības pamatlicējs Krišjānis Valdemārs, kas mierīgi sēž Ostas ielas promenādē, un viņam nevar paiet garām, neapsēžoties uz mirkli blakus. Tā tiešām izskatās kā dzīva, jo, braucot atpakaļ ar ekskursiju kuģīti «Hercogs Jēkabs» no Dienvidu mola, pilsētas industriālās daļas un ostas apskates, to pat neievēroju, lai arī labi zināju, ka tai jābūt kaut kur tepat.

Zvejnieku ciemata tradīcijas dzīvo

Ne velti iepriekš biju dzirdējusi, ka Ventspils attieksme pret savu pagātni ir mūsdienīga. Piemēram, Piejūras brīvdabas muzejs izveidots, lai saglabātu latviešu piejūras zvejnieku ciematu senās tradīcijas. Te apskatāmas zvejas laivas, kuģi un enkuri, sadzīves priekšmeti, kā arī senās zvejnieku sētas un vējdzirnavas, bet īpašu noskaņu muzejā rada mazbānīša skaņas. Reizēm tūristus vizina arī lokotraktors - savdabīgs traktora un vilciena savienojums, uz kura es paspēju tikai uzlikt kāju.

Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā reizēm var dzirdēt arī lokotraktora rūkoņu

Apciemojot Ventspili, obligāti ir jāiegriežas Livonijas ordeņa pilī, kas ir viens no vecākajiem 13.gs. viduslaiku cietokšņiem Latvijā. Pirmo uzmanību jāpievērš pils iekšējam atklātajam pagalmam, kas izgaismo kāpņu telpas, un tūlīt var just, cik ļoti par pili rūpējas, jo gandrīz katrā telpā ierīkota apsildāmā ierīce, lai telpās cirkulētu siltais gaiss. Pilī blakus vēsturiskajiem eksponātiem pavisam nemanāmi pieskaņots mūsdienīgs interjers. Iegriežoties suvenīru telpā, mani sagaida laipnas muzeja darbinieces un sēdošs rubenis uz koka, tomēr putnu nevar nopirkt, jo to dāvinājis pats Ventspils mērs Aivars Lembergs.

Var slidot arī vasarā

Ventspils ir jūras pilsēta, tāpēc man kā vidzemniecei piepildījās jauks sapnis - ļaut, lai viļņi skalojas pie kājām. Īpaša vieta ir Dienvidu mols, kur izveidota labiekārtota pastaigu promenāde ar skatu platformu pie pašas bākas, taču tie, kas grib doties vēl tuvāk jūrai, var droši skriet pa pludmali, jo kopš 1999. gada Ventspils pludmali peldsezonas laikā rotā Zilais karogs.

Tā kā laiks bija saulains un pat ļoti silts, bija jau pamanāmi arī peldēšanas sezonas atklājēji. Turpat pludmalē atrodas arī Akvaparks «Ventspils».

Viena no iemīļotākajām pastaigu vietām, kur domas var aizsūtīt uz otru pasaules maļu līdzī kādām kuģim, ir Dienvidu mols

Lai arī man ļoti gribējās tikai nofotografēties pludmales sauļošanās krēslā, tūlīt pat kāda sieviete peldkostīmā piesteidzās pie manis un teica: «Mums tas ir maksas pakalpojums!» Tūristu pilsēta paliek tūristu pilsēta, jo par katru izklaides pasākumu ir jāšķiras no naudiņas - lai arī ne lielas, tomēr kopā sanāk diezgan, ieskaitot arī pusdienas kādā no Vecpilsētas kafejnīcām.

Un ja Ventspilī paliek par karstu, tad var droši doties uz Ventspils Olimpiskā centra Ledus halli. Un lūk, te tad arī bija man jāuzvelk tās zeķes, lai varētu daiļi slidēt uz slidām pa ledu. Ledus hallē ir 1000 skatītāju vietas, te notiek gan treniņi, gan arī dažādas sacensības hokejā, daiļslidošanā, šorttrekā un kērlingā. Katru dienu šeit darbojas publiskā slidotava un slidu noma. Tagad tik uz priekšu! Vispirms nodomāju: «Kāpšu uz ledus, lai tur vai kas! Kritīšu - arī nekas, jo neesmu nekāds Žoltoks vai Irbe.» Bet notika pavisam citādi. Kā uzkāpu uz ledus, tā stunda bija par maz, lai kārtīgi izslidotos un lai paspētu nokrist. Nokāpjot no ledus uz cietā seguma, šķita, ka aizvien slidoju, tomēr tas vairāk izskatījās no malas pēc lidošanas līdz tuvākajam solam.

Ventspils-Rencēni

«Pilsēta, kas draudzējas ar sāļu ūdeni, sūru vēju, ir prasīga pret savējiem un mīļiem viesiem, tai ir rītdiena un ir sava vakardiena. Ventspils.» - tā saka paši ventspilnieki. Ventspils paliek atmiņā vēl ar Puķu pulksteni un bruģētām ielām, kur mašīnas ripo tik viegli un klusi, un kuģiem, kas ienāk ostā vai arī dodas prom jūrā, dodami cits citam savus signālus, ar baltajiem gulbjiem mola malā un... vēl un vēl ar daudz ko nepierastu tiem, kas nedzīvo pie jūras.

Atpakaļceļš paiet ātri, kaut arī jūtams nogurums, un, iebraucot Rencēnos, redzams, ka arī te ir sava šodiena, vakardiena un rītdiena, ka dabā lēnām mostas vasaras prieks. Dodieties uz Ventspili jau rīt un paņemiet līdzī siltākas zeķes!

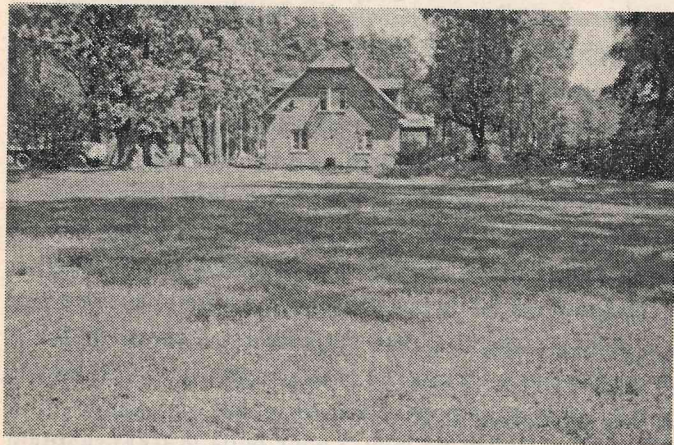
Vineta Kaķe

VĒSTURE

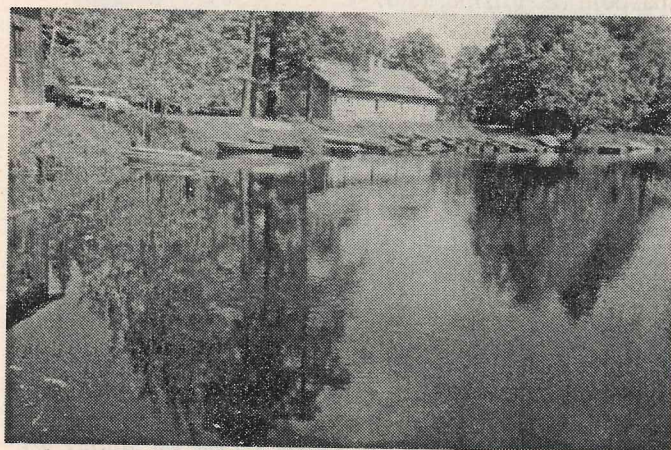
KOKU CEĻŠ PA ŪDENI

Latvijā ir vairāk kā 12 000 upju, kas garākas par 10 kilometriem. Savā laikā uz tām daudzās vietās darbojās ūdensdzirnavas, uz citām lielākas vai mazākas hidroelektrostacijas, taču tās tika izmantotas arī kā transporta maģistrāles koku pludināšanai un braukšanai ar plostiem. Tas bija vislētākais kokmateriālu pārvietošanas veids, kuru jau vairāk kā trīsdesmit gadu Latvijā nelieta, lai gan vēl tagad Krievijā tas plaši izplatīts.

Kādreiz bijušajā Valmieras apriņķī kā lielākās koku transporta maģistrāles bija Gauja un Salaca, mazākās upīte - Seda un Burtņieku ezers.

Pirmais Sedas pludinātāju kantoris Jeru pagasta «Kandavās»

Plostnieku celta māja 2 km no Sedas ietekas Burtņieku ezerā. Tagad «Sedas laivu bāze»

Mans nolūks pastāstīt, kā kokmateriālu pludināšana notika pa Sedas upi, ko toreiz vēroja pie upes makšķerējošie puisi un vīri no Rencēniem.

Seda ir maza upīte Ziemeļlatvijā Valkas un Valmieras rajonā, kas iztek austrumos no Valkas aiz Sēļu jeb Lugažu ciematiņa no neliela purviņa, netālu no Gaujas.

1929.-1930.gados Salacas izteka no Burtņieku ezera tika padziļināta, tā rezultātā ezera limenis pazeminājās vairāk par metru. Seda pavasaros pārplūda gandrīz līdz Rūjienas-Valmieras ceļa tiltam, un šāds ūdens līmenis saglabājās līdz pat vasaras vidum.

Tagad Seda ātrāk iegāja savos krastos un bija iespējama koku pludināšana. Vispirms pludināja īsos kokmateriālus, toreiz tos sauca par štencelēm (2 m mizota papīrmalka) un sliperiem (četrkantīgi koka kluči, 2,5 m gari, galvenokārt domāti eksportam dzelzceļu vajadzībām). Sliperi tika sagatavoti jau meža cīsmās ar speciāli platu cirvi, ko sauca par šļuti. Šo koku pludināšanu sāka 1933.gadā. Pludināšana pa Sedu bija izdevīga un lēta, jo upe tecēja cauri lieliem mežu masīviem, kur notika koku zāģēšana, bet ceļu izvešanai nebija. Baļķus pa Sedu sāka pludināt no 1941.gada, turklāt visā koku garumā 23 - 24 m, bet 1945.gadā pārgāja uz 6 metru baļķu garumu.

Pludināšanu parasti uzsāka aprīļa mēneša pirmajās dienās augšpus Vārnas miestiņa - tā toreiz sauca Dakstus. Pludināšanas ceļš līdz Burtņieku ezeram bija 34 -38 kilometri. Pie Sedas ietekas ezerā tika veidoti plosti pēc Somijas parauga. Vienā plostā ietilpa 700-1000 kubikmetru baļķu. Pie Salacas iztekas no ezera šie plosti tika izjaukti un pa Salacu līdz jūrai tos pludināja vaļējus. Tur tos sasēja jūras plostos (1500-2000 kubikmetru), un jūras velkonis jaunveidotos plostus nogādāja vajadzīgajā vietā. Īsos materiālus iekrāva baržās (liellaivās).

Pludināšana pa Sedu ilga 20 gadu. Tagad šādu transporta veidu vairs neredzēt, taču, lai tagadējai paaudzei būtu iespēja uz šādu procesu paskatīties, tad kopš 1998.gada maija trešajā sestdienā Strenču pilsētā pie Gaujas tiek rīkoti Plostnieku svētki. Augšpus Strenčiem Gaujā tiek sasiets plosts, ar ko vairāki braukt gribētāji var izbaudīt priekus, doties pa straumi līdz Strenčiem. Tur notiek plosa svinīga sagaidīšana. Tad sākas svētki, sabrauc vecie plostnieki, un viņi iedodz atmiņu ugunsiskus.

Bijušais plostnieks *Ārijs Luziks* Alojā

MEŽSAIMNIECĪBA

MEŽA DIENAS 2004

Rencēnu mežniecībā tāpat kā citās Latvijas mežniecībās aprīlī norisinājās *Meža dienas 2004* pasākumi. *Meža dienas 2004* galvenā ideja ir pievērst sabiedrības uzmanību tīras meža vides saglabāšanai un to devīze ir - Kopts mežs koptā vidē!

Viena no *Meža dienas 2004* akcijām ir «Mežā atkritumiem vairs nav vietas!», kuras laikā mežniecības darbinieki kopā ar skolēniem konstatēja atkritumiem piesārņotās

vietas mežos un to apkārtne un sakopa tās. Rencēnu pamatskolas 3.klases (I.Mūrniece) un 5.klases (I.Goba) skolēni kopā ar Rencēnu mežniecības darbiniekiem Sarmīti Vēveri, Gunitu Karlsoni, Miervaldi Zukuru un Madaru Zariņu šīs akcijas laikā sakopa teritoriju pie Sedas tilta. Pēc ātri un kārtīgi paveiktā darba bērni varēja mieloties ar mežniecības sarūpētajām uz ugunsкура ceptajām desiņām un a/s «Vidzemes ceļi» Rūjienas iecirkņa sarūpēto kļiņģeri.

LABI APMEKLĒTS PAVASARA SEMINĀRS

Lai informētu meža īpašniekus par jaunākajām atziņām meža atjaunošanā un jaunaudžu kopšanā, Rencēnu mežniecībā 15.aprīlī notika pavasara seminārs. Pirmā semināra daļā Rencēnu mežniecības telpās notika reģistrēšanās un mežniecības darbinieku atskaite skaitļos par paveikto meža nocirstās un atjaunotās platībās. Kā viena no ievērojamām tendencēm pašlaik Latvijas mežos tika minēta lapu koku īpatsvara palielināšanās arī skujkoku kailcirtēs, lai arī meža saimniekam vajadzētu stādīt to kultūru, kas tikusi nocirsta. Tāpat tika informēts, ka populāra kļūst lauksaimniecības zemju apmežošana. Tā, piemēram, «Mazpeļkalna» saimniecība, vēloties apmežot savas lauksaimniecības zemes, izstrādāja projektu, lai iegūtu līdzekļus no SAPARD.

Pēc tam SIA «Mežam un dārzam» speciālists informēja un demonstrēja jaunumus jaunaudžu kopšanas tehnikā.

Otrā semināra daļā interesenti devās izbraukumā uz «sivēnasti» un kociņiem aizaugušo Sedas pļavas malu, kur SIA «A.V.MANSS» direktors Vilnis Bērziņš ar saviem darbiniekiem demonstrēja labākos darba paņēmienus ar meža darbarikiem un meža tehnikas pielietojumu.

Lai arī savā pieredzē semināra laikā dalījās gandrīz katrs mežsaimnieks, interesantas pārrunas risinājās vēl arī pie ugunsкура.

Pēc notikušā semināra varam teikt, ka interese par mežsaimniecības aktivitātēm ir augusi, jo tika izteikts priekšlikums drīz vien rīkot atkal jaunu tikšanos.

Priecīgus Ligo svētkus un Jāņus!

Rencēnu mežniecības mežzinis **M.Zariņš**

GRIBU PASTĀSTĪT...

Kaut arī sākusies vasara, mēs, Rencēnu audēju kopas dalībnieces, nevaram un nevaram noslēgt sezonu. Tikko bijām izformējušas Lieldienu izstādi, jo daudzi no šiem darbiem bija jāved uz izstādi Vilandē, kad radās doma par pastāvīgu ekspozīciju uz visu vasaru tepat, Rencēnos.

Šosezon mums ir jauna padomdevēja, jo mūs māca TLMS «Valmiera» vadītāja Gaļina Birkava. Mēs par to tikai priecājamies, jo tagad bez lupatu tepiķiem un šatiera segām, apgūstam arī jaunas tehnikas. Mācāmies aust ažūrā, kas ir veca, bet nepelnīti aizmirsta tehnika. Šajā tehnikā var aust skaistas šalles, plecu lakatus, aizkarus un pat vakarkleitas.

Maija beigās Valmieras kultūras namā 2 nedēļas bija skatāma izstāde «Viss ažūrā», un šajā izstādē piedalījās arī rencēnietes Inta Dudele, Līvija Einberga, Antra Elstiņa un Biruta Tetere ar savām šallītēm. Ir prieks, ka tik neilgā laikā esam iegājušas izstāžu aprītē, kā arī par to, ka 2 no mūsējiem darbiem aizceļoja uz Ameriku.

Redzot, kā top skaisti darbi, rodas pārdomas - varbūt mēs varētu mēģināt iekarot Eiropu ar rokdarbiem?

Tāpēc gribu aicināt arī citas Rencēnu un tuvējās apkārtnes sievietes, kurām interesē aušana vai arī vienkārši gribas iemācīties kaut ko jaunu, nākamajā sezonā ir iespēja mums piepulcēties. Tas nekas, ka mēs jau 2 gadus esam strādājušas, ir vajadzīgs tikai nedaudz brīva laika un pacietības, pārējo visu var iemācīties.

Tāpat gribu aicināt amatniekus, kuriem ir vēlēšanās piedāvāt savus darbus mūsu izstāžu zālei, jo ekspozīcija vasaras gaitā mainīsies.

Izstāžu zāle nebūs atvērta katru dienu, bet par apmeklējuma laiku varat vienoties pa telefonu 9144926 vai 4224756 (pēc plkst. 20.00) Kontaktpersona - Dace.

Dace Čilipāne

Mīļi sveicam jubilārus maijā, jūnijā, un jūlijā!

Gadu kalnā stāvot

*Tavi laika putni aizlido...
Tu stāvi gadu kalnā un skaties,
vai tie nelidos atpakaļ.
Tālumā redzi
savas bērnības taku.
Tā pazūd aiz noslēgtiem vārtiem -
ēršķaina, akmeņaina.
Tu gaidi putnus
un meklē atslēgu,
ar kuru tos vārtus atvērt
un aiziet ciemos pie bijušā.
Ne atrast,
ne sagaidīt.
Laiks neļauj apstāties
un atņemto neatdod.
Labi, ka šai gadu kalnā tici,
ka saule ir tuvu,
ka tavs cilvēks ir tuvu,
ka rīti gar jūru nāks šalcošiem soļiem
tāpat kā vakar
un aizvakar.*

/Aina Gēgere/

- 50 gadi **Olga Goha** - 30.06.
Kārlis Leoke - 04.07.
Valdis Ločmelis - 04.07.
- 55 gadi **Rasma Baranovska** - 12.07.
Marija Dreimane - 27.07.
Sarmīte Lūkina - 10.06.
Andris Zaķītis - 17.07.
- 60 gadi **Andrejs Podiņš** - 07.06.
Lūcija Sippo - 02.06.
Irina Vargana - 04.07.
- 65 gadi **Dailis Bošs** - 03.06.
Raisa Čagina - 01.06.
Alevtina Fjodorova - 27.06.
Juris Vasiļjevs - 13.06.
Monvids Vēveris - 24.05.
Ludmila Zile - 31.07.
- 70 gadi **Vilis Braukis** - 21.06.
Anna Kaļva - 18.07.
Arvids Slics - 02.05.
Indulis Teteris - 24.05.
- 75 gadi **Elvīra Liepiņa** - 11.06.
Imants Ratnieks - 30.05.
Aina Vosa - 07.05.
- 85 gadi **Helmuts Baldiņš** - 07.06.
Elza Singaite - 17.06.
Valija Skrastiņa - 14.05.
- 90 gadi **Anelija Deksne** - 29.06.

Apsveikumi

Nāc nākdama, Jāņa diena,
Tev ir pulka gaidītāju:
Govis gaida zaļu kroņu,
Meitas skaistas ligošanas.

**Veikala «DO» kolektīvs novēl visiem
Rencēnu pagasta iedzīvotājiem
priecīgus Ligo svētkus!
Lai Jums jauka vasara un viss iecerētais izdodas!**

Sit, Jānīti, vara bungas,
Sakur Jāņa uguntiņu,
Lai sanāk Jāņa bērni,
Jāņa svētkus nosvinēt.

Jānīts nāca pār gadiņu
Savus bērnus aplūkot,
Ir ēduši, ir dzēruši,
Ir no Dieva veselība.

/Latv. tautasdz./

**Vasaras saulgriežus priecīgi nolīgot!
Jauku vasaru sagaidīt!**

Mums ir tādi svētki,
Kādu citiem nava.
Dzīvība un dziesmas
Pretī saulei stigo.
Ligo!

/M. Bārbale/

Saulainus vasaras saulgriežu svētkus!

«Rencēnu Ziņas»

Rencēnu izstāžu zāle

2004. gada jūnijs, jūlijs, augusts

Izstāde «VASARAS AKORDS»

**Piedalās TLMS «Valmiera», Rencēnu audēju kopa un
Valmieras rajona pagastu amatnieki.**

**Par izstādes apmeklējuma laiku var vienoties pa telefonu 9144926.
Kontaktpersona – Dace.**

KULTŪRAS DZĪVE

Drīz klāt jau vasaras saulgrieži, *Līgo vakars* un *Jāņu diena*. Jau pavisam nemanot gads būs sasniedzis savu visgaišāko un visgarāko nakti.

Kā jau ierasts, arī šogad tiks ielīgota Jāņu diena Rencēnu pagastā. Šogad ielīgošana notiks **22. jūnijā**, sākot no plkst. 18.00.

Ielīgošanas laiki šādi:

plkst. 18.00

Sauļos - «Gaismas» mājas pagalmā

plkst. 19.30

Rencēnmuižā - «Liepiņas» mājas pagalmā

plkst. 22.00

Rencēnos - centrā

Jau laikus gribu paziņot, ka šā gada **7. augustā Rencēnu pagastā** notiks **bērņības svētki**, tāpēc lūdzu pieteikt bērnus, kuriem vēlaties šos svētkus noorganizēt. Bērnu vecumam nav nozīmes.

Un vēl - šā gada **augusta mēneša beigās** tiks rīkots **3. dziesmu konkurss «Manas paaudzes dziesma»**. Lūdzu jau laikus pieteikties visus pretendētus (orientējoši līdz 7. augustam), kuri vēlas izpildīt dziesmu.

Ir jauns nosacījums - dalības maksa Ls 2.

Sīkāku informāciju Jūs varat iegūt personīgi kultūras namā vai pa telefonu: 42-59331 vai 6182505 (Mārīte).

Rencēnu kultūras nama direktore
Mārīte Saulīte

DIEVKALPOJUMI

Burtnieku ev.lut. draudzē 2004. gada jūnijā

Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība... /Jāņa ev.4:6/

- 20. jūnijā plkst. 14.00 Dievkalpojums Burtnieku baznīcā
- 23. jūnijā plkst. 16.00 Dievkalpojums Rencēnu kapelā
- 24. jūnijā plkst. 14.00 Dievkalpojums pie Burtnieku baznīcas
(lietus gadījumā Burtnieku baznīcā)
- 27. jūnijā plkst. 14.00 Dievkalpojums Burtnieku baznīcā
Draudzes padomes sapulce.

Draudzes locekļi, kuri vēlas piedalīties Burtnieku baznīcas un Rencēnu kapelas apkopšanas darbos, lūdzam pieteikties pie draudzes priekšnieces Daces Kalcenavas (tel. 42-42693 vai mob. tel. 9124453).

Telefoni informācijai:

Mācītājs K.R.Zikmanis Rūjienā tel. 42-68629 vai
mob.tel. 6579058.

Telefons mācītājmuižā - 42-42693.

D.Kalcenava - mob.tel. 6479451 vai
A.Kalcenavs - mob.tel. 9124453.

Draudzes kasiere A. Rasupe tel. 42-56252.

Burtnieku ev. lut. valde